DERDE JAAR, N°. 395. **1839.** DONDERDAG, 21 FEBRUARIJ.

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... [illegible]
en *Buitensteden* franco .... 3.—
Advertentiën.
ZEVEN REGELS of minder .... f 1.75.
Elken regel meer .... » 35.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling .... » 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 20 Febr. Z. M. de Koning heeft dezer dagen het navolgend besluit genomen:

Op het rapport van Onzen Minister van Staat, belast met de generale directie voor de Zaken der Hervormde en andere Eerediensten, van den 7 Febr. ll., N°. 9, betrekkelijk een, door middel van Onzen Staatsraad, Gouverneur van de provincie Utrecht, bij hem ontvangen en aan Ons gerigt request van H. P. Scholte, c. s., inwoners van Utrecht, zeggende te behooren tot diegenen, welke zich van de door Ons erkende kerkgenootschappen hebben afgescheiden; daarbij, met overlegging van het door hen ontworpen reglement en bijgevoegde verklaringen, ter voldoening aan de, door het Gouvernement gevorderde voorwaarden, verzoekende met hunne kerkelijke inrigting, als eene Christelijke afgescheiden gemeente, onder het bestuur der door hen, daarbij, aan Ons, als opzieners en diakenen, ter erkenning voorgestelde personen, in de burgerlijke maatschappij te worden toegelaten en erkend.

Gelet op het, door Onzen Minister van Staat voornoemd, medegedeeld verslag, omtrent de inlichtingen, welke bij de, op Onze authorisatie, met den eerst ondergeteekende H. P. Scholte gehouden Conferencie, zijn gegeven, en de wijzigingen, dien ten gevolge gemaakt, waardoor de nog bestaande bedenkingen zijn uit den weg geruimd.

Gezien het rapport van Onzen Minister van Justitie, van den 10 dezer, N°. 1;

Den Raad van State gehoord (advies van den 11 dezer, litt. D);

In aanmerking nemende, dat door de requestranten thans is voldaan aan hetgeen, bij het tweede lid van Ons besluit van den 5 Julij 1836, is gevorderd, ter verkrijging van toelating, als:

De vereeniging van een genoeg aanmerkelijk aantal personen, binnen de stad Utrecht, die zoodanige afgescheiden gemeente wenschen te vormen;

De aanwijzing van het gebouw, tot uitoefening van de eeredienst geschikt;

De overlegging van een reglement, op het kerkbestuur en de inrigting der gemeente;

Het indienen van een door hen individuëel geteekend adres, waarvan de naamteekeningen zijn gecertificeerd door den burgemeester der stad Utrecht;

De verklaring, dat zij zelve zullen zorgen voor de behoeften van hunne eeredienst en armen, zonder ooit aanspraak te maken op toelage uit 's Rijks schatkist, noch op eenige goederen, inkomsten, regten of titels van het Hervormd of eenig ander Nederlandsch kerkgenootschap,

En dat daardoor de hinderpalen zijn uit den weg geruimd, welke Ons, tot nog toe, belet hebben zoodanige toelating te verleenen.

Hebben, in vertrouwen op de gegeven verklaringen en onder uitdrukkelijke voorwaarde, van volkomene voldoening aan dezelve, besloten en besluiten:

Art. 1. De verzochte toelating wordt aan de requestranten verleend, en mitsdien vergund het bestaan, binnen de stad Utrecht, van eene Christelijke afgescheiden gemeente, bestuurd volgens de bepalingen van het reglement, hierbij geannexeerd.

Art. 2. Deze gemeente zal hare openbare eeredienst uitoefenen in het gebouw, genaamd *Soli Deo Gloria*, vroeger gebruikt voor de godsdienstoefening der Roomsch Catholijken van de Clerecij, en gelegen op de Nieuwegracht te Utrecht.

Art. 3. Als eerstbenoemde opzieners derzelve gemeente worden erkend, H. P. Scholte, (tevens belast met de prediking en de bediening der sacramenten), H. G. Klijn, E. Fokke en P. W. Lothes; mitsgaders als diakenen: J. Veldhuijzen en A. M. van Beugen.

Art. 4. De gemeente van afgescheiden Christenen, te Utrecht, is onderworpen aan alle wettelijke bepalingen en Gouvernements-verordeningen, welke, met betrekking tot alle andere kerkgenootschappen of kerkelijke gemeenten in dit Rijk in het algemeen, thans bestaan, of in het vervolg mogten worden vastgesteld.

Onze Minister van Staat voornoemd, is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandsche Zaken, tot informatie en narigt, en aan den Raad van State tot informatie.

Gegeven te 's Gravenhage, den 14 Februarij des jaars 1839, van Onze regering het zes en twintigste.

Het Reglement der Christelijke afgescheiden gemeente te Utrecht, hetwelk behoort bij het koninkl. besluit van den 14 dezer, moet, naar wij vernemen van den navolgenden inhoud zijn:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 1. De Christelijke afgescheiden gemeente te Utrecht houdt de formulieren van Eenigheid der Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland voor de uitdrukking van haar gemeenschappelijk geloof. Die formulieren zijn: «De Nederlandsche Geloofsbelijdenis, de Heidelbergsche Catechismus, en de leerregels der Dordsche Synode van 1618 en 1619.»

Art. 2. Allen, die in den naam van den Drieëenigen God gedoopt zijn, hun geloof in dien God belijden, en die belijdenis door hunnen wandel niet tegenspreken, kunnen in de gemeente als lidmaten erkend en aangenomen worden.

Art. 3. Deze aanneming der lidmaten, op belijdenis des geloofs, geschiedt door de opzieners, volgens den leiddraad van «het kort begrip der Christelijke religie» in de Christelijke Gereformeerde kerk aanwezig. Hierbij zullen ten minsten twee opzieners tegenwoordig behooren te zijn. Diegenen, welke niet in de gemeente gedoopt zijn, behooren twee getuigen te hebben, uit de ledematen der gemeente, van hunnen goeden wandel. Die hieraan niet kan voldoen, zal eenigen tijd beproefd worden, alvorens hij als lidmaat wordt opgenomen.

Art. 4. De jonge kinderen der zoodanigen worden evenzeer als lidmaten der gemeente erkend, en ontvangen als zoodanig het teeken en zegel des H. Doops. Alle lidmaten zijn verpligt, hunne jonge kinderen, zoo spoedig mogelijk, den H. Doop te doen toedienen, door een wettig daartoe verordend dienaar in de gemeente.

Art. 5. Alle mans lidmaten, die belijdenis van hun geloof hebben afgelegd, en daarop ten H. Avondmaal zijn toegelaten, hebben regt van stemming in alle zaken, ter welker beslissing de gemeente wordt opgeroepen.

Art. 6. Indien iemand der lidmaten van het H. Avondmaal voor eenen bepaalden of onbepaalden tijd is geweerd, heeft hij ook gedurende dien tijd geen regt om mede zijne stem, ter beslissing van eenige zaak, uit te brengen.

Art. 7. Indien iemand van de gemeente is afgesneden, verliest hij daardoor alle aanspraak op eenige bezitting, regt en gebruik, welke de gemeente als zoodanig heeft. Door de wederopneming, treedt hij weder in alle vroegere regten in.

[illegible] voorziening in de gemeenschappelijke behoeften, namelijk onderhoud van Kerkelijke Dienaren, noodzakelijke kerkelijke gebouwen en armenverzorging.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Van de Diensten.

Art. 9. De diensten zijn driederlei: Dienaren des woords; Ouderlingen en Diakenen.

Art. 10. De regering der gemeente wordt uitgeoefend door de gezamenlijke Opzieners, zoo Dienaren des woords als Ouderlingen.

Art. 11. De verzorging der uitwendige behoeften geschiedt voornamelijk door de Diakenen, met medeweten en overleg der Opzieners.

Art. 12. De Dienaren des woords, Ouderlingen en Diakenen, worden tot hunne bedieningen in de gemeenten verkozen, door de mans-ledematen, die ten H. Avondmaal zijn toegelaten.

Art. 13. Deze verkiezing geschiedt uit een onbepaald getal, of op voorstel van bepaalde personen, door den Kerkeraad der gemeente, na voorafgaand vasten en bidden.

Art. 14. Hij, die verkozen wordt, moet de meerderheid der gestemd hebbende lidmaten op zich vereenigd hebben.

Art. 15. Indien bij eene eerste stemming niemand de volstrekte meerderheid op zich vereenigd heeft, moet er dadelijk tot eene tweede stemming worden overgegaan, uit die genen, welke de meeste stemmen op zich vereenigd hebben.

Art. 16. De opzieners der gemeente hebben altoos het regt om eenen verkorene, vóór deszelfs bevestiging, te onderzoeken. Indien er echter iemand verkoren is, die niet reeds in zulk eene bediening is werkzaam geweest, moet dat onderzoek altoos de bevestiging vooraf gaan.

Art. 17. Zoo iemand niet al de stemmen op zich vereenigd heeft, zal de verkorene, drie achtereen volgende rustdagen in de vergaderingen der gemeente worden afgelezen.

Art. 18. Wanneer tegen de verkiezing geene bezwaren worden ingebragt, zal de beroeping en bevestiging voortgaan. De beroeping wordt ten uitvoer gelegd door den kerkeraad. De bevestiging geschiedt door eenen dienaar des woords.

Art. 19. De onderzoeking der kerkelijke dienaren geschiedt door de opzieners der gemeente, naar de regelmaat, die daartoe in Gods woord wordt opgegeven.

Art. 20. De kerkeraden zullen zorgen, dat er, bij zoodanige onderzoeking, altijd eene of meerdere dienaren des woords tegenwoordig zijn.

Art. 21. Indien een der vereischten, in Gods woord opgegeven, gemist wordt, zal de geëxamineerde onbevoegd verklaard worden tot de bediening, waartoe hij zich wenscht te begeven, of waartoe hij verkoren is.

Art. 22. Zoodanige afgewezene zal zich echter nader tot eene nieuwe onderzoeking kunnen aanmelden, en zal zulk eene onderzoeking niet mogen geweigerd worden. Hij, die op eenen buitengewonen tijd wenscht onderzocht te worden, zal de onkosten, die door zulk eene vergadering veroorzaakt worden, zelf moeten dragen.

Art. 23. Een ieder, die tot eenige dienst in de gemeente bevestigd wordt, moet vóór die bevestiging de formulieren van Eenigheid der christelijke gereformeerde kerk in Nederland onderteekenen, omdat dezelve in alles overeenkomen met Gods H. woord.

Art. 24. Indien iemand die onderteekening weigert, zal de bevestiging niet voortgaan. Zoo hij bij voortduring blijft weigeren, zal zijne verkiezing worden vernietigd, en zullen de opzieners verder de christelijke tucht op hem toepassen.

Art. 25. De onderscheidene dienaren in de gemeente worden bevestigd, volgens de formulieren, daarvoor in de christelijke gereformeerde kerk aanwezig.

Art. 26. Niemand, die wettig door Gods gemeente tot eenige dienst in de gemeente geroepen wordt, zal zich aan de opvolging van zoodanig beroep willekeurig mogen onttrekken, zoo hij na gedaan onderzoek daartoe bevoegd verklaard is, door de opzieners der gemeente. Indien een wettig geroepene hardnekkig blijft weigeren, zal de christelijke tucht op hem worden toegepast.

Art. 27. Zij, die, wegens hunne werkzaamheden in de gemeente, geen tijdelijk beroep kunnen waarnemen, of dit slechts gedeeltelijk kunnen doen, behooren, naar gelang der omstandigheden, door de gemeente bezoldigd te [illegible]

DERDE HOOFDSTUK.

Van de uitoefening der diensten.

Art. 28. De dienaren des woords moeten, zoo veel mogelijk, bezig zijn in de prediking des Evangeliums; in de bediening der H. Bondzegelen en in het toezigt nemen in alles op de geheele gemeente, zoo wel wat betreft de huisbezoekingen, als de uitoefening der christelijke tucht.

Art. 29. De dienaren des woords zullen ook zorg dragen voor de opleiding der toekomende dienaren en daarin gebruik kunnen maken van de hulp van zoodanige lidmaten der gemeente, die daartoe erkende gaven en bekwaamheden van den Heere ontvangen hebben.

Art. 30. De ouderlingen behooren met de dienaren des woords in alle dingen zamen te werken, welke niet tot de prediking des Evangeliums en hetgeen daaraan onafscheidelijk verbonden is, behoort. In de kerkregering zijn de dienaren des woords niet in magt verheven boven de ouderlingen, maar zijn allen aan elkander gelijk in magt.

Art. 31. De diakenen behooren al de liefdegaven ten behoeve der gemeente in te zamelen, en dezelve, met overleg der opzieners, te besteden, tot onderhoud der armen, tot instandhouding van het predikambt en van de gemeenschappelijke godsdienstoefening.

Art. 32. De gemeente zal vermaand worden hunne bijzondere, zoowel als hunne gemeentegiften, door middel der diakenen, te bezorgen, om aan de bedoelde personen uitgereikt te worden, hetzij met bekendmaking, hetzij met verzwijging van den naam des gevers; opdat ongelijke bedeelingen, waaruit twisting voorkomt, worden voorgekomen. Hand. VI.

Art. 33. De diakenen zullen ten minste alle halfjaren rekening en verantwoording doen in de Kerkeraads-vergaderingen; het zal hun evenwel vrijstaan, ter hunner ontlasting, dit te doen om de drie maanden.

Art. 34. Het aantal der dienaren des woords, ouderlingen en diakenen, zal bepaald worden door de opzieners, naar behoefte der gemeente, en zullen de opzieners, wanneer zij tot het voorstellen van bepaalde personen over-

MENGELWERK.

SANTA MARIA DI FIORI.

ANDRÉ ORCAGNA was niet alleen een der eerste schilders van zijnen tijd, maar tevens een der scheppers van de schilderkunst in *Italië*. Daarenboven was hij een groot beeldhouwer en bouwkundige, daar hij, met GIOTTI, GADDER en BRUNELSCO, de schoone hoofdkerk van *Florence* voltooide.

Zijn beroemdste kunstgewrocht was een standbeeld der Heilige Maagd, in 1357 vervaardigd, hetwelk ongelukkig op den dag zelven der inwijding verloren raakte. Men verhaalt, dat zulks op de volgende wijze plaats had: —

ORCAGNA werkte sedert meer dan eene maand aan zijn standbeeld, SANTA MARIA DI FIORI geheeten, naar de kerk, waarvan het bestemd was het schoonste pronkstuk te worden. Den ganschen dag opgesloten in de prachtige werkplaats, door den graaf CAFFARELLI, in de nabijheid van zijn paleis, voor hem opgerigt, had ORCAGNA zich verbonden zijn werk 's daags vóór Maria-Hemelvaart te leveren, op uitdrukkelijke voorwaarde nogtans, dat niemand vóór dien tijd zijn werk zoude zien, en hij alleen zijne maagd, op haar voetstuk, binnen in het koor der hoofdkerk, voor het publiek zou ontsluijeren.

Te *Florence*, waar de kunst voor ieder eene hoofdzaak was, gaf dit geheim aanleiding tot duizenderlei gissingen. Terwijl de aanzienlijken weddenschappen aangingen, omtrent de vraag, of de maagd overeind of gezeten, in het rood of blaauw gekleed, en met of zonder *bambino* zoude zijn, ging het bijgeloovig volk veel verder in zijne veronderstellingen, en wilde volstrekt iets bovennatuurlijks zien, in den zeer gebruikelijken en natuurlijken eisch van den kunstenaar. Men verspreidde het gerucht, dat de Moeder Gods, door den beeldhouwer aangebeden, hem in zijne werkplaats was verschenen, zoodanig als zij de hulde der menschheid wilde ontvangen. Men verhaalde, dat zij des nachts in de werkplaats afdaalde. Een verwijderd hemelgezang kondigde hare aankomst aan. Voorts kwamen legioenen engelen, den nevel ondersteunende, waarin hunne Koningin, te midden van een schitterend licht verscheen, die, op de aarde nederdaalde en heimelijk des schilders werkplaats binnen sloop. Sommigen verklaarden, dat zij haar gezien, en hare hemelsche geuren ingeademd hadden. Eenmaal vond men des morgens aan de deur der werkplaats eene bloem, door deskundigen voor bovenaardsch herkend. Een ander bewijs van dit vererend hemelsch bezoek was het buitengewoon licht, dat des nachts de werkplaats vervulde, en haar schitterend tegen de sombere omliggende monumenten deed afsteken.

Zonder deze geruchten te bevestigen of te ontkennen, vergenoegde zich ORCAGNA te glimlagchen, wanneer men hem van zijn hemelsch model sprak; en velen zagen daarin eene bevestiging van het wonder.

De daadzaak was, dat het volksgeloof niet van allen grond was ontbloot. Bijna elken avond gleed eene schim onder de witte colonnade van het paleis CAFFARELLI, en verdween plotseling aan het eind van den linkervleugel, voor de werkplaats van den schilder. Deze schim aandachtig gadeslaande, hadde men eene van het hoofd tot de voeten gesluijerde vrouw herkend, welke men, bij den eersten blik op hare nederige kleeding, verwonderd ware geweest in een paleis aan te treffen; maar eene aandachtiger beschouwing hadde weldra eene blanke en welgevormde hand, een' dunnen voet, eene bevallige en trotsche leest, en eenen edelen gang doen herkennen.

De persoon, die in dit nederig gewaad ORCAGNA bezocht, was eene der schoonste en aanzienlijkste dames van *Florence*, de gravin ANTONIA D'ORSO, van het geslacht CAFFARELLI, en weduwe van ANDREA D'ORSO, eersten kamerheer van den hertog DE MEDICI. In deze gulden eeuw, waar rang en kunstvermogen op gelijken trap stonden, en de schilder en de beeldhouwer met de vorsten gelijk werden geacht, werd ORCAGNA, te midden der schitterendste geniën van *Italië*, ten huize van de gravin ontvangen. Hare schoonheid en geest boeiden de levendige verbeelding van den schilder; hij beminde haar hartstogtelijk, en zijne welsprekendheid, even vermogend als zijn penseel, baande hem den weg tot haar hart.

De gravin, door den roem des kunstenaars vervoerd, zwoer hem trouw voor God, daar de vooroordeelen der menschen hen van elkander scheidden. Hem in haar paleis niet heimelijk kunnende zien, had zij zich alleen naar zijne werkplaats begeven, en bezielde zijn genie met een nimmer gekenden scheppenden gloed, door zijnen beitel voor het standbeeld van SANTA MARIA DI FIORI tot model te strekken. Deze geheimzinnige betrekkingen duurden voort tot den plegtigen dag, tot de inwijding der Heilige Maagd bepaald. Des morgens vóór Maria Hemelvaarts-dag, liet de hertogelijke commissie ORCAGNA vragen, of zijn standbeeld afgewerkt was. Hetzij de minnaar zijn geluk verlengen, of de kunstenaar zijn werk volmaken wilde, ORCAGNA antwoordde, «dat hij gereed was aan zijne verbindtenis te voldoen, maar dat de commissie hem zeer zou verpligten, met hem een verwijl van vier en twintig uren toe te staan. Men bewilligde in dit verzoek, en besloot, dat het standbeeld op Maria Hemelvaarts-dag zelven zou ingewijd worden.»

Ditmaal begaf zich ANTONIA veel vroeger dan gewoonlijk naar de werkplaats. Zeven ure was nog niet geslagen, en het was nog klaar dag, toen zij daar verscheen; en zij was zoodanig vermomd, dat ORCAGNA zelf aarzelde haar te herkennen.

«Ik ben het zelve,» sprak zij, met hare welluidende stem. «Gij begeerdet bij het zonnelicht de laatste hand aan uw werk te leggen; ziedaar uw model!»

En haren mantel afwerpende, toonde zij den beeldhouwer eene zoo schitterende verwezenlijking van zijn denkbeeld, dat hij in verbazing voor haar nederknielde, uitstamelende: «Ik aanbid u, MARIA!»

ORCAGNA, in de kinderlijke eenvoudigheid van zijnen tijd deelende, had, om beter SANTA MARIA DI FIORI voor te stellen, zijn standbeeld met de bloemen versierd, die de natuur tot zijne beschikking stelde. Zijne maagd had de handen en het haar daarmede bedekt, zij droeg een halssieraad en eenen gordel, benevens een hoofdhulsel, alle van bloemen; hetwelk eenen ongeloofelijken arbeid had vereischt. Maar de kunstenaar wilde zijn standbeeld volmaken, en met zulk een model had hij zijnen arbeid tot in eeuwigheid willen doen voortduren.

De gravin had dien dag met een voorbeeldig geduld al de bloemen vergaderd, door ORCAGNA gekozen, en, zich daarmede versierd hebbende, geleek zij zoo zeer naar de maagd van den beeldhouwer, dat deze, haar aanziende, in den waan verkeerde, dat zijn eigen werk voor zijne oogen het leven had ontvangen.

Meer dan twee uren arbeidde ORCAGNA zonder tusschenpoozing. Schitterende kleuren bezielden het gevoelloos hout.

«Genoeg!» riep plotseling ANTONIA, den kunstenaar naderende, «uw

gaan, vooraf aan de gemeente vragen, of zij ook iemand kunnen aanwijzen.

VIERDE HOOFDSTUK.

Over de Kerkelijke Vergaderingen.

Art. 35. De Kerkeraad, bestaande uit de opzieners en diakenen, zullen wekelijks ten minste eenmaal vergaderen, om met elkander over de belangen der gemeente te handelen, en zoodanige verordeningen en besluiten te maken, als het welzijn en de goede orde der gemeente zal vereischen. Alle conscientie bindende besluiten zullen duidelijk met Gods woord moeten bevestigd worden, zullende dezelve anders van geene kracht zijn.

Art. 36. De Kerkeraads-vergaderingen zullen toegankelijk zijn voor de geheele gemeente, en zullen de mans-ledematen, die ten H. Avondmaal zijn toegelaten, altijd eene raadgevende stem hebben.

Art. 37. Uit de opzieners der gemeente, zal een tot voorzitter worden gekozen, hetzij voor een' bepaalden, hetzij voor een' onbepaalden tijd. In die verkiezingen hebben de dienaren des woords den voorrang. Deze voorzitter zal de vergadering regelen en zorg dragen, dat een ieder ordelijk voordraagt, hetgeen hij te zeggen heeft. Ingeval van stemming draagt hij zorg, dat ieder zijne stem duidelijk en geregeld uitbrengt.

Art. 38. Ook zal in elke kerkeraads vergadering een Secretaris zijn, die des noods uit de mans-ledematen, die ten H. Avondmaal zijn toegelaten, kan gekozen worden, hetzij voor een' bepaalden, hetzij voor een' onbepaalden tijd. Dezen Secretaris zal zorg dragen voor de geregelde opteekening van het verhandelde. Het opgeteekende zal, nadat het op de volgende vergadering zal zijn voorgelezen en goedgekeurd, door den President en Secretaris, ten bewijze van echtheid, onderteekend worden.

Art. 39. Geene zaken van kerkelijke tucht, wat betreft de toepassing derzelve, op bepaalde met name genoemde personen, zullen in de kerkeraads vergadering behandeld mogen worden, tenzij de personen vooraf afzonderlijk zijn vermaand geworden, volgens den regel Matth. XVIII. 15, 16. Indien echter de zonde algemeen bekend is, zal de Kerkeraad dadelijk de zaak behandelen.

Art. 40. De Diakenen zullen bovendien wekelijks afzonderlijk vergaderen, ter bezorging der ingezamelde gelden, en ter bedeeling der behoeftigen.

Art. 41. Indien eenig lid van den Kerkeraad een voorstel heeft te doen, waarover niet gevoegelijk in het openbaar gehandeld kan worden, en waartoe echter eene bijeenkomst der Opzieners noodig is, zal dit Kerkeraadslid daarvan kennis geven aan den President des Kerkeraads, opdat deze eene buitengewone vergadering der opzieners kan bijeen roepen. Van deze buitengewone vergaderingen der opzieners zal, in een afzonderlijk boek, aanteekening gehouden worden.

Art. 42. Er zal eene kist of kast aanwezig zijn, voorzien van ten minste twee verschillende sloten, de eene sleutel te bewaren door den President, de andere door den Secretaris. In deze kist of kast zullen alle de boeken en papieren, behoorlijk in orde gebragt, en verdere zaken van waarde, de gemeente toebehoorende (zoo dit noodig geoordeeld wordt, kan er voor de Diakonie-gelden eene afzonderlijke kist zijn op dezelfde wijze als boven), bewaard worden. Elk halfjaar zal alles worden nagezien door den Kerkeraad.

Art. 43. Er zullen wekelijks bijeenkomsten zijn, bepaaldelijk bestemd voor de catechisatie, zoowel met de volwassenen als met de kinderen; het aantal dier bijeenkomsten wordt naar gelang der omstandigheden, door de opzieners geregeld.

Art. 44. De gemeente zal op den rustdag driemaal bijeenkomen ter gemeenschappelijke godsdienstoefening. De regeling van de uren der bijeenkomsten geschiedt door de opzieners.

Art. 45. In eene dier bijeenkomsten zal de Heidelbergsche Catechismus worden verklaard voor de gemeente. Hij, die in deze verklaring voorgaat, zal vooral zorg dragen, dat de overeenkomst van dien catechismus met Gods woord duidelijk worde aangetoond, opdat de gemeente meer en meer leere verstaan, dat onze belijdenis niet gebouwd is op menschelijke redenering, maar op Gods getuigenis. Verder, dat de verhandelde waarheid dienstbaar gemaakt wordt aan de practijk der Godzaligheid.

Art. 46. De dienaren des woords zullen in die bijeenkomsten der gemeente het Evangelie prediken en de Sacramenten bedienen, volgens de formulieren, daarvan in de Christelijke Gereformeerde kerk aanwezig.

Art. 47. De Ouderlingen zullen in die bijeenkomsten zorg dragen voor de goede orde in de gemeente. Zij zullen toezien, dat geene vreemde leer worde voorgedragen. Zij zullen de Dienaren des woords in alle voorvallende zaken behulpzaam zijn.

Art. 48. De Diakenen zullen [illegible], en deze in eene daartoe aanwezige bus of kist storten, om in de week te worden geteld.

Art. 49. De opzieners zullen zorg dragen, dat een daartoe bekwaam persoon uit de Kerkeraad of uit de mans ledematen, die ten H. Avondmaal zijn toegelaten, voorga in het gemeenschappelijk gezang. Insgelijks zal een lid des Kerkeraads of uit de gemeente de opgegeven hoofdstukken uit Gods woord voorlezen.

Art. 50. Op de werkdagen zal er zoo dikwijls gelegenheid zijn ter bijeenkomst der gemeente, als de Kerkeraad stichtelijk zal oordeelen.

Art. 51. Indien er leden uit de Kerkeraad of mansleden der gemeente zijn, die ten H. Avondmaal zijn toegelaten, en die van den Heere de gaven ontvangen hebben, om Gods woord bekwamelijk uit te leggen tot stichting, vermaning en vertroosting der gemeente, zal het gebruik maken van deze gaven geenszins verzuimd, maar integendeel door de opzieners der gemeente geregeld worden, naar de ordening daarvan in Gods woord 1 Cor. XIV.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Van de bediening der Sacramenten.

Art. 52. Zij, die het Bondzegel des H. Doops wenschen te ontvangen, of aan hunne jonge kinderen doen bedienen, zullen zich daartoe vooraf aanmelden in de gewone kerkeraads-vergaderingen, ten einde de opzieners in staat zijn, om zoodanig onderzoek te doen, als zij noodzakelijk zullen oordeelen.

Art. 53. De bediening des H. Doops zal, zoo veel mogelijk, in de openbare bijeenkomsten der gemeente geschieden, volgens de formulieren, daarvan in de Christelijke Gereformeerde Kerk aanwezig.

Art. 54. De kinderen der lidmaten, die gedoopt zijn, zullen naarstiglijk onderwezen worden in de leer des Genade-Verbonds, opdat zij belijdenis mogen doen van hun personeel geloof in den Drieëenigen God, in wiens naam zij gedoopt zijn, en alzoo met de gemeente den dood des Heeren te verkondigen in het H. Avondmaal.

Art. 55. Het H. Avondmaal zal zoo dikwijls mogelijk door de gemeente in hunne bijeenkomsten gebruikt worden. De bediening daarvan zal geschieden volgens het formulier, daarvan in de Christelijke Gereformeerde kerk aanwezig.

Art. 56. Indien iemand openbaar onder censuur gelegd is, zal de naam van den zoodanige vóór de bediening des H. Avondmaals worden afgelezen, hetzij voor de eerste keer, hetzij bij vervolg.

Art. 57. Indien eenig lidmaat der gemeente naar eene andere plaats met er woon vertrekt, zal aan den zoodanige eene attestatie worden uitgereikt van zijn geloof en wandel, nadat dit driemaal in de gemeente zal zijn afgelezen. Deze attestatie zal ten minste door den president en secretaris des Kerkeraads onderteekend worden.

ZESDE HOOFDSTUK.

Van het Huwelijk.

Art. 58. De lidmaten der gemeente, die zich in den huwelijken staat wenschen te begeven, zullen van dit hun voornemen kennis geven aan den Kerkeraad, opdat daarvan ten minste tweemaal aflezing kan geschieden, in de gemeente, en onderzocht worden, of er ook wettige redenen bestaan, volgens Gods woord, waardoor zoodanig huwelijk moet verhinderd worden.

Art. 59. De opzieners zullen vooral toezien, dat er geene huwelijken worden voltrokken in de door Gods woord verboden graden van bloedverwantschap, zullende zoodanige vermenging met censuur en afsnijding achtervolgd worden, indien er geene verootmoediging en afstand gezien wordt.

Art. 60. De bevestiging des huwelijks geschiedt na het onderzoek, volgens het formulier, daarvan in de Christelijke Gereformeerde kerk aanwezig. Vóór de bevestiging zal het moeten blijken, dat aan de wettelijke bepalingen in de burgerlijke maatschappij voldaan is.

Art. 61. Huwelijken, die niet in den naam des Heeren zijn aangegaan en bevestigd, zullen niet als heilig erkend worden, maar als burgerlijk en alleen tot deze wereld betrekking hebbende.

Art. 62. Door achtervolgende bekeering en belijdenis van zonden in het openbaar voor de gemeente, kunnen burgerlijke huwelijken geheiligd worden, naar de uitspraak van Gods woord, 1 Cor. VII.

Art. 63. Huwelijken van de zoodanigen, die geene lidmaten zijn der gemeente, of die weigeren belijdenis van hun geloof af te leggen, kunnen in de gemeente niet worden bevestigd.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van de huisbezoekingen.

Art. 64. De opzieners der gemeente zullen gehouden zijn, om geduriglijk voort te gaan met het bezoeken der gemeente-leden in hunne woningen, en op alles behoorlijk acht nemen; zoo wel wat den geestelijken wasdom betreft, als op hetgeen betrekking heeft op den uitwendigen wandel.

Art. 65. In de huisbezoekingen zal naarstiglijk onderzocht worden naar de heiliging van den dag des Heeren; naar de huiselijke godsdienstoefeningen; naar de opvoeding der kinderen en dienstbaren; en in het algemeen ten ernstigste gewaarschuwd worden tegen gelijkvormigheid aan de wereld.

Art. 66. De hoofden der huisgezinnen zullen gedurig vermaand worden, om, voor zoo verre dit niet geschiedt, de huisgenooten voor te gaan in het gebed tot God, naar aanleiding der personele en dadelijke behoefte der huisgenooten.

Art. 67. Verwaarloozing van de huiselijke godsdienst-oefeningen moet met censuur, en ingeval van verharding daartegen, met afsnijding achtervolgd worden.

Art. 68. In elke kerkeraads-vergadering zal de president aan elken opziener, die niet om andere werkzaamheden voor de gemeente, van het huisbezoek voor eenen tijd ontslagen is, afvragen, hoevele huisbezoekingen hij in die afgeloopen week gedaan heeft, en, of die huisbezoekingen ook aanleiding hebben gegeven tot eenig voorstel, betrekkelijk leer of wandel.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Van de Christelijke Tucht.

Art. 69. De gemeente zal gedurig ernstig vermaand worden, om acht te geven op elkander, tot opscherping der liefde en der goede werken. Bij het ontdekken van eenige zonde in een der lidmaten, daarover niet met anderen te spreken, maar persoonlijk en in het verborgen den gevallene te vermanen en te bestraffen, en bij de verharding tegen herhaalde vermaning, den gevallene niet in den kerkeraad bekend te maken, ten zij de verma- [illegible] beproefd is.

Art. 70. Een iegelijk lidmaat, die eenige verborgen zonden in den kerkeraad of op eene andere wijze openbaar maakt, zonder dat hij vooraf de particuliere vermaningen beproefd heeft, zal als een achterklapper bestraft, en bij verharding daartegen gecensureerd worden. Hierdoor wordt echter geenszins verboden het vragen van raad en bestuur in de behandeling van eenige voorvallende zaak, bij een' der opzieners der gemeente. Integendeel wordt zoodanige raadvraging aangeprezen; ten einde nodelooze en onvoorzigtige vitterijen tegen te gaan.

Art. 71. Zonden, die uit haren aard en natuur openbaar zijn, moeten dadelijk in de Kerkeraads-vergadering behandeld worden. In die behandeling zal echter wel de daad, maar niet de persoon genoemd worden. Er zal eene commissie benoemd worden uit den kerkeraad, om, zoo mogelijk, met den aanbrenger, den gevallene te vermanen tot belijdenis van schuld, tot boete en bekeering.

Art. 72. De eerste trap van openbare bestraffing is de openbare ontzegging van het gebruik des H. Avondmaals, waarbij de gemeente zal opgewekt en vermaand worden, niet alleen om voor den gevallene te bidden in het verborgen, maar ook denzelven persoonlijk te gaan vermanen en opwekken tot boete en bekeering.

Art. 73. Indien deze openbare bestraffing niet achtervolgd wordt door belijdenis van schuld, boete en bekeering, zal zoodanig verhard zondaar van de gemeente worden afgesneden, volgens het formulier, daarvan in de Christelijke Gereformeerde Kerk aanwezig. De kerkeraad bepaalt den tijd, wanneer die afsnijding zal geschieden.

Art. 74. Indien een afgesnedene weder tot bekeering komt, zal hij, na voorafgaande belijdenis van schuld en boete, en bewijs van bekeering, weder openbaar in de gemeente als lidmaat opgenomen worden, volgens het formulier, daarvan in de Christelijke Gereformeerde Kerk aanwezig.

Art. 75. De schorsing en afzetting van eenig lid des kerkeraads, wegens valsche leer of ergerlijk gedrag, gaat, in geval van verharding, gepaard met censuur en daarop volgende afsnijding. Dit heeft echter geene plaats, wanneer eenig kerkeraads-lid wegens bewezen onbekwaamheid tot de dienst wordt ontslagen of afgezet.

Art. 76. Tegen een lid des kerkeraads zal geene beschuldiging aangenomen worden, ten zij dezelve duidelijk wordt opgegeven en bevestigd door twee of drie getuigen. Zij, die eenige beschuldiging tegen eenig lid des kerkeraads hebben, zullen gehouden zijn om vooraf een' der opzieners over de zaak te spreken, eer dat dezelve in de kerkeraads-vergadering gebragt wordt.

NEGENDE HOOFDSTUK.

Van het eervol ontslag der kerkedienaren.

Art. 77. Indien eenig lid des kerkeraads, wegens ouderdom of toevallige gebreken, onbekwaam is geworden tot de bediening, wordt hem, zoo hij anders getrouw zijne dienst vervuld heeft, een eervol ontslag verleend.

Art. 78. Een kerkeraads-lid, die een eervol ontslag heeft verkregen, zal evenwel regt van zitting en stemming behouden in de kerkeraads-vergaderingen.

Art. 79. Indien eenig dienaar in de gemeente, die eenige bezoldiging voor levens onderhoud ontvangen heeft, eervol wordt ontslagen, zal hem, indien hij daaraan behoefte heeft, die bezoldiging, hetzij geheel of gedeeltelijk, naar gelang der omstandigheden, worden gelaten. De bepaling hiervan geschiedt door den kerkenraad.

Slotbepaling.

Art. 80. Deze artikelen zijn alzoo gesteld, met gemeen overleg, dat zij, indien de omstandigheden in de gemeente dit vorderen, veranderd, vermeerderd of verminderd mogen en behooren te worden. Dit geschiedt door den kerkeraad, in de gewone kerkeraads-vergaderingen. Dit zal onverwijld moeten geschieden, wanneer het bewezen werd, dat iets tegen de uitdrukkelijke uitspraken van Gods woord gesteld was. — Willekeurige veranderingen zijn ongeoorloofd.

Utrecht, den December 1838.

(*Geteekend*). H. P. SCHOLTE,
H. G. KLIJN,
E. FOKKE,
P. W. LOTHES.

— Ten aanzien van het besluit van Z. M., waarvan, wij in ons nommer 393 van den 19 dezer het eerst hebben kennis gegeven, leest men in het *'s Gravenhaagsche Dagblad* het volgende:

« Naar men verneemt, heeft het Z. M. behaagd, aan de miliciëns der ligtingen van 1832 en 1833, die gehuwd zijn, en kind of kinderen of vrouwen in bewijsbaar zwangeren staat hebben, en aan weduwenaars, met kind of kinderen belast, tot primo Mei aanstaanden verlof naar hunne haardsteden te verleenen.

Volgens de daaromtrent nader gegeven bevelen, zullen de miliciëns, die vermeenen in de termen van bovengemelde bepalingen te vallen, hunne aanspraak daarop bij de depôts der corpsen, waartoe zij behooren, door het overleggen van behoorlijke certificaten van de gemeenebesturen, moeten bewijzen. »

BRUSSEL 19 Feb. *Des namiddags ten 3¼ ure.* Nog niets van hetgeen in de Kamer voorvalt is bekend. Zoo het moeijelijk is geweest, er binnen te geraken, niet minder moeijelijk is het, er weder uit te komen. Wij hadden het voornemen een kort voorslag te leveren van het eerste uur der zitting doch onze agenten zijn als opgesloten.

Een persoon is door de gensdarmes gearresteerd.

De toegangen tot het park en het *Palais de la Nation* zijn met nieuwsgierigen geheel opgevuld. Men onderscheidt eene menigte vreemdelingen; doch alles is kalm. Op de plaats van het paleis staan twee compagniën van het 10de regem. infant. in slagorde geschaard. Piquetten van guides en gensdarmes doorkruisen de straten. Al de hoofdofficieren der troepen zijn op hunne posten. De generaal Buzen, militaire gouverneur van Brussel, door zijnen staf gevolgd, bezoekt de verschillende wachten, waarvan eene in den schouwburg van het Park is geplaatst. Ten één ure begaven de vertegenwoordigers zich reeds naar de kamer. Indien zij niet allen zijn opgekomen; naar het getal te oordeelen, zullen er echter maar weinige ontbreken.

De werkende klassen houden zich van de straat, uit vrees van met de rustverstoorders vermengd te worden. Alle maatregelen, om de pogingen tot wanorde te beteugelen, zijn genomen. Dezelve boezemen de grootste zekerheid in. De tribunes der Kamers zijn opgepropt; overal vindt men factionaires. Naar men denkt, zal de zitting niet vóór twee ure geopend worden; wij weten niet, of wij vóór het vertrek der posten zullen kunnen mededeelen, wat in dezelve heeft plaats gehad.

— De *Moniteur* bevat een besluit, waarbij de demissie van den graaf de Merode, als lid van den raad van ministers en minister, ad interim, van financiën, wordt aangenomen, en de portefeuille van financiën, ad interim, wordt opgedragen aan den minister van oorlog.

Dit besluit, zegt de *Commerce Belge*, bewijst, dat de drie ministers zich sterk genoeg gevoelen en in de kamer steun genoeg hebben, om de moeijelijkheden met gerustheid te gemoet te gaan; en dit is nog te opmerkelijker, daar de invloed van den graaf de Mérode op de leden van de katholijke partij hun bekend is.

— In een der morgenbladen leest men het volgende: « Het *Champ des martyrs* is gisteren den ganschen dag door sterk bezocht geworden. Des avonds tegen 7 ure, hebben zich eenige stille groepen gevormd, in welke, nadat zij eenen tijd in aantal waren toegenomen, een jongeling eensklaps de *Luxembourgeoise* aanhief. Meer dan twee duizend menschen herhaalden het *refrain* in koor. Toen zong men van de *Marseillaise* één couplet, en vervolgens de geheele *Brabançonne*. Bij het laatste couplet (aan de gedachtenis der dooden), ontdekten al de aanwezigen hunne hoofden en knielden velen op de trappen van het voetstuk des monuments. Vervolgens is de menigte uit een gegaan, onder een driemaal herhaald geschreeuw: *Leve Limburg! Leve Luxemburg! Leve de armee!* Andere kreten zijn niet vernomen.

« Een kwartier later zijn, naar wij vernemen, onderscheidene personen gearresteerd. Sommige hunner zijn geboeid door gens d'armes overgebragt. Dit te zien, heeft op het publiek eenen ongunstigen indruk gemaakt.

---

werk is volmaakt, en MARIA is aller aanbiddingen waardig. Vergeet haar dus, ORCAGNA, om slechts aan mij te denken; slechts weinige oogenblikken zijn ons geschonken, vóórdat wij elkander voor eeuwig verlaten. » Bij het uitspreken dezer woorden, werden hare gelaatstrekken met eenen zwaarmoedigen nevel bedekt.

« Wat bedoelt gij, ANTONIA? Spreek, spreek, in 's Hemels naam. »

« Gij ziet mij voor de laatste maal, ORCAGNA. De gravin D'ORSO zal u, te gelijk met SANTA MARIA DI FIORI, verlaten. De marquis BUON DEL MONTE, afgezant des prinsen van *Lucca*, bevindt zich sedert drie dagen alhier, om mij in naam van zijnen meester te huwen. Morgen ochtend word ik prinses van *Lucca*, en des avonds zal ik ver van *Florence* zijn. »

« Helaas! » riep de beeldhouwer met eene hartverscheurende stem uit, « mijn geluk zal derhalve slechts een schoone droom zijn geweest! »

« Morgen zullen wij beide voor de wezenlijkheid ontwaken. Maar de herinnering aan den heerlijken droom zal onze toekomst met hare gulden stralen beschijnen; en wanneer uw nieuw meesterstuk uwen naam in mijne tegenwoordigheid met roem zal doen vermelden, zal ik heimelijk de bewondering van geheel *Italië* met liefde en trotschheid genieten.

Op eens, terwijl de gravin zich gereed maakte om te vertrekken, ontstelde ORCAGNA door een geklop aan de deur; want hij had zijnen leerlingen en bedienden zulke stipte bevelen gegeven, om hem des avonds niet in zijne werkzaamheden te storen, dat hij niet begreep, wie op dat uur kon komen. Hij vloog naar eene verborgen deur, om de vlugt van ANTONIA te verzekeren; doch hoe groot was zijne verbazing deze bewaakt te vinden, terwijl eene menigte jonge edellieden over de binnenplaats van het paleis waren verspreid.

« Ik ben verloren! » riep de gravin uit. « Iemand heeft mij zeker bespied, en men zal mij hier verrassen! »

« Vrees niets, » antwoordde ORCAGNA, zijne eigene onrust kwalijk verbergende; « maar vergun mij u een oogenblik te verlaten, om te vernemen, wat men van mij begeert. »

Hij sloot haar op in de werkplaats en ging open doen. Maar, alvorens den lezer met een nieuwen persoon in kennis te brengen, behooren wij de oorzaak zijner komst te melden.

Terwijl de gravin D'ORSO haar paleis had verlaten om zich naar des schilders werkplaats te begeven, was de graaf CIMARELLO, president der hertogelijke commissie, die ook in het paleis CAFFARELLI zijn verblijf hield, meenende haar te herkennen, haar van verre gevolgd. Zonder dat hij echter zich van de gegrondheid van zijn vermoeden had kunnen overtuigen, scheen het hem toe, dat zij de werkplaats van ORCAGNA binnentrad; en na iemand aan de deur te hebben gelaten om hare gangen te bespieden, zoo zij zich vóór zijne terugkomst verwijderde, had hij dit geheele avontuur aan den marquis BUON DEL MONTE, afgezant van *Lucca*, medegedeeld.

« Ik zou niet bij eeden kunnen bevestigen, » zeide hij, « dat het de gravin D'ORSO is geweest; maar ik zou het wel durven wedden. »

« Welnu, » antwoordde de marquis, « ik neem de weddenschap aan. Zoo ik haar win, is de goede naam eener eerlijke vrouw gered; zoo niet, bespaar ik aan mijnen Vorst eene onwaardige verbindtenis. »

Hierop was een raad van jonge edellieden vergaderd, en zocht men denkbeelden uit den geurigen Syracuse-wijn te putten. De tijd ging intusschen voorbij, toen het toeval den raadplegenden te hulp kwam. Eene deputatie der geestelijkheid van SANTA MARIA liet zich bij den graaf CIMARELLO aandienen, en eischte onmiddellijk de levering van het standbeeld, verklarende in het verwijl, door de commissie verleend, geen genoegen te nemen.

CIMARELLO, zich deze gelegenheid ten nutte makende, gaf aanstonds zijne bevelen, en trad, aan het hoofd der commissie, door de geestelijkheid, in plegtigen optogt vereenigd, en door eene ongeduldige en ontelbare menigte gevolgd, naar de werkplaats.

Dit schouwspel trof de blikken van ORCAGNA, toen hij den president der commissie zijne deur opende. Zich door eenen droom misleid wanende, liet hij zich tweemaal het bevel herhalen om zijn werk te leveren.

« Het standbeeld! » riepen de leden der commissie en de geestelijkheid.

« SANTA MARIA DI FIORI! » riep het volk.

De wanhopige ORCAGNA hield hun te vergeefs voor, het verwijl, hem door de commissie verleend, en zijne verpligting, om zijn werk te voltooijen. Men antwoordde hem, dat de commissie hare magt had overschreden, en dat hij den volgenden dag in de kerk zijn standbeeld zou kunnen afwerken, maar dat men het aanstonds wilde zien.

« Mijne heeren, » sprak ORCAGNA, tot de leden der commissie, « ik ben te zeer door uw verlangen gevleid, om mij daaraan niet te onderwerpen, en terstond zal ik u mijn standbeeld vertoonen. Herinnert u echter, de mij toegestane voorwaarde. SANTA MARIA DI FIORI moet gesluijerd tot in het koor der hoofdkerk worden gedragen; en slechts wanneer zij op haar voetstuk zal rusten, zal ik haar ontsluijeren. Zonder het minste wantrouwen, haastte men zich hem dit regt te bevestigen.

De schilder ijlde de werkplaats binnen, en fluisterde ANTONIA in: « Ik heb slechts één middel om u te redden, en hier is het. » Daarop rolde hij het stellaadje, waarop zijn beeld stond, tot voor het eenig vrije venster, en het met eenen gespierden arm omver werpende, zond hij het in de dwarrelende golven van den *Arno*, die onder dat venster stroomde, en welke het meesterstuk van ORCAGNA voor eeuwig verslonden.

Te midden van het klokken gebom en de uitbundige toejuichingen der menigte, zag men de gesluijerde maagd op een toestel langzaam de hoofdkerk naderen, terwijl de leden der commissie en de teleurgestelde edellieden zich over dit avontuur onderhielden,

De eenzame nis, welke het beeld zoude ontvangen, bevond zich aan het einde van het koor, op eene vrij aanzienlijke hoogte, waar men van achteren opklom, door middel van eenen trap. Boven gekomen, en zich voor de nis bevindende, zeide ORCAGNA tot degenen, die hem omringden, dat zij hem alleen konden laten, waarna hij de maagd op haar voetstuk plaatste, de waskaarsen, die haar zouden verlichten, met veel zorg schikte, en ten laatste haar den sluijer afnam, die haar voor de oogen bedekte.

Een kreet van bewondering weêrgalmde aanstonds door de kerk, en ieder knielde voor het meesterstuk. Geen twijfel, of de maagd zelve had den kunstenaar tot model gediend; want, was dit gelaat niet hemelsch en met leven bezield? Was die blik niet treffend en die glimlach niet goddelijk schoon? Dit werk kon niet dan door een wonder zijn tot stand gebragt.

Den volgenden dag vernam de geheele stad, dat de Maagd haar voetstuk had verlaten, en men besliste eenparig, dat het goddelijk beeld ten Hemel was gevaren, om zich met zijn heilig model te vereenigen!

De marquis BUON DEL MONTE begreep, bij het ontvangen van dit berigt, dat hij misleid was geworden. Hij had reeds het huwelijk van zijnen meester met de gravin onherroepelijk gesloten; en alles, wat hij doen kon, was den prins VAN LUCCA te verbergen, dat hij SANTA MARIA DI FIORI had gehuwd.

« Een officier op halve soldij heeft gisteren den last ontvangen, om Brussel te ontruimen, en zich onverwijld naar Ath te begeven. Nog drie anderen worden, zegt men, met denzelfden last bedreigd.»

— Reeds sedert eenigen tijd heeft men een aantal maatregelen genomen, om de openbare rust te handhaven. Het garnizoen van Brussel is versterkt en gedeeltelijk door andere troepen vervangen. Op het plein van het paleis des Prinsen van Oranje staat een artilleriepark, bestaande uit eene batterij rijdende artillerie, eene batterij veld-artillerie en zes twaalfponders, te zamen uitmakende 32 stukken geschut.

— Men leest in den *Belge* het volgende: « Men verzekert, dat de ordonnantie, betrekkelijk het in staat van beleg stellen dezer hoofdstad, reeds is geredigeerd, en, dat slechts de teekening van Vorst Leopold aan dezelve ontbreekt. »

— Uit Diest wordt gemeld: « Bij het te Beeringen plaats gehad hebbend ongeluk, door het instorten van den toren veroorzaakt, zijn, behalve andere slagtoffers, dertien kinderen, die reeds weder in de school, nabij de kerk gelegen, terug waren, om het leven gekomen. Drie derzelve werden gekwetst, doch waren reeds overleden, toen men hen van onder de puinhoopen haalde; de overige tien, die eerst na vier uren werden gevonden, zijn onder dezelve gestikt. Reeds dikwerf had men de Regering opmerkzaam gemaakt op den slechten toestand des torens, doch alle vertoogen waren vruchteloos.

DUITSCHLAND.

PESTH 9 Feb. De vrijheer van Wesseleneji is, wegens verraad, tot drie jaren gevangenisstraf veroordeeld; welk vonnis door de hooge regering is bekrachtigd.

PRAAG 11 Feb. Het schijnt zich te bevestigen, dat, bij de laatste uit Weenen ontvangen berigten, de militaire agenten alhier het bevel hebben bekomen, om 30,000 man soldaten van verschillende wapenen mobiel te verklaren en op den voet van oorlog te brengen. Deze troepen zullen, naar men verzekert, een gedeelte van het Bondsleger aan den Rijn uitmaken. Ten gevolge van dit besluit, heerscht er eene groote levendigheid bij het Ministerie van Oorlog.

— Het *Frankforter Journal* bevat het volgende, van den Rijn 14 Feb.: « De koninklijk-Pruissische 38ste en 40ste infanterie regementen hebben order bekomen om zich marschvaardig te houden, ten einde, bij het eerste bevel, naar de Belgische grenzen op te rukken.»

Part. Corresp. FRANKFORT 17 Feb. Gisteren is de graaf van Rechberg, gezant van Z. M. den Keizer van Oostenrijk te Brussel, uit Dermstadt alhier terug gekeerd. Naar men zegt, zal ook het 38ste en 40ste Pruissische infanterie regement naar de Belgische grenzen oprukken, waardoor het garzoen te Mainz eenige vermindering zou ondergaan. Ook verzekert men, dat een Oostenrijksch leger van 30,000 man naar België zal marcheren; doch uit Weenen is daaromtrent nog geen berigt alhier ontvangen. Oostenrijk vormt in het Duitsche Bondsleger het 1ste, 2de en 3de legercorps, welke corpsen te zamen 94,822 man bedragen.

In Weenen wil men volstrekt niet van ultramontaansche bewegingen weten, en beschouwt de vlugt van den generaal Szkrynecki uit een zuiver staatkundig oogpunt.

Het uit Weenen door de dagbladen mede gedeelde berigt, dat de landgraaf Philip van Hessen-Homburg van de opvolging der regering afstand zou gedaan hebben, is onwaar.

Uit Kassel wordt gemeld, dat de Keurprins van Hessen den minister van buitenlandsche zaken, van Lepel, uit de staatsdienst heeft ontslagen. Seder langen tijd stond die minister niet in de beste verstandhouding met den Keurprins. De heer van Lepel zal zich alhier met der woon vestigen.

Part. Corresp. BERLIJN 15 Febr. Het berigt van het vertrek van Z. K. H. den Prins Wilhelm, zoon van Z. M. den Koning, naar de Rijn-provinciën, dat ik u eergisteren mede leelde, is onjuist, en ten gevolge eene dwaling, door personen, tot het gevolg van Z. K. H. behoorende, onder het publiek verspreid. De prins is van zijne jagtpartij, welke men voor eene afreize hield, reeds den volgenden nacht terug gekeerd. Thans wil men, dat wanneer het 8 legercorps zal genoodzaakt zijn, om inderdaad Limburg en Luxemburg te bezetten, Z. K. H. de Kroonprins zich in persoon naar de Rijn-provinciën en Westphalen zal begeven.

Indien het tot daden komt, zoo zullen, in elk geval, het 7e en 8e legercorps het eerst moeten ageren, het eerst gemelde, hetwelk zich in Westphalen bevindt, bestaat nagenoeg geheel uit inboorlingen van Westphalen, en het 7de uit Rijnlanders, van Aken, Trier, Keulen en elders.

Het is echter nog niet, zoo als men vroeger wilde, geheel zeker, dat alleen Pruissen aan de uitspraak der Conferencie te Londen omtrent België gevolg zal geven. Men zegt, dat er onderhandelingen zijn aangeknoopt, om, ten dien einde, een Oostenrijksch legercorps te gebruiken, of wel zulks door een uit bondstroepen zamengesteld leger te bewerkstelligen.

FRANKRIJK.

PARIJS 18 Febr. De gewone *Parijsche Correspondentie* bevat het volgende:

« Men verneemt, dat, volgens tijdingen, uit Africa, alhier aangebragt, onze troepen eindelijk Blida en Coleah in bezit hebben genomen.

— Lord Granville, Engelsch gezant alhier, heeft het bevel ontvangen, om aan het Fransch Gouvernement nieuwe inlichtingen te vragen, betrekkelijk den tegenwoordigen staat der Mexicaansche havens.

— Volgens de jongste brieven uit Brussel, zouden de leden van de oppositie van de kamer der vertegenwoordigers besloten hebben, om zich tegen de voorstellen van het gouvernement, betrekkelijk de onderwerping aan de besluiten van de Conferencie, ten sterkste te verzetten.

— Men heeft heden veel beweging bij de verschillende Ministeriën opgemerkt. Eenige ministers waren aan het hôtel van den heer de Montalivet in Conferencie vergaderd, en men zegt, dat er, heden avond, een kabinetsraad in het paleis der Tuileriën zal gehouden worden; men gelooft, dat de Belgische zaken tot deze bijeenkomst aanleiding geven.

SPANJE.

MADRID 11 Febr. De gewone *Madridsche Correspondentie* bevat het volgende:

« Het gouvernement gevoelt de noodzakelijkheid, om de algemeene opinie eenigzins gerust te stellen, betrekkelijk den genomen maatregel, om de Cortes te prorogeren.

Men wendt in Sardinië alle pogingen aan, om ten voordeele der Carlisten te werken: verschillende schepen onder genoemde vlag hebben levensmiddelen aan de opstandelingen van Melilla gebragt.»

— Het gerucht verspreidt zich, dat Munagorri door zijne oproerige soldaten is gearresteerd; men heeft hem een tijdstip voorgeschreven, binnen hetwelk hij de achterstallige soldij zal moeten betalen, en indien hij geen geld ontvangt, zal men hem fusilleren. Dit gerucht vereischt echter nadere bevestiging.

— Al de tijdingen uit Arragon en Valencia bevestigen het berigt, dat de generaal van Halen op het punt staat, met de militaire operatiën een begin te maken; zijne troepen zullen zich te Lucena concentreren.

— De *Gaceta de Madrid* geeft een verslag van de opbrengst der Nationale goederen, die in de maand December 1838 zijn verkocht. Dezelve bestonden in 1316 perceelen, die op 15,252967 realen waren geschat, doch 33,569,821 realen hebben opgebragt.

STADSNIEUWS.

Heden morgen ten 9 ure, is een persoon, die reeds vroeger blijken van krankzinnigheid had gegeven, op den Groenenburgwal alhier in het water gesprongen.

Na vele gedane pogingen, is dezelve levenloos opgehaald en in eene naastbij gelegen herberg gebragt, alwaar men de kunstbewerking vruchteloos heeft aangewend.

176ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse, Dingsdag 19 Februarij.

11de Lijst: N°. 2734 een prijs van *f* 20,000: N°. 8396 een dito van *f* 1,000. 12de Lijst: N°. 20098 een prijs van *f* 1,000; N°. 14767 een dito van *f* 1,000.

Woensdag, 20 Februarij.

13de Lijst: N°. 23927, 7234 en 1588, ieder een prijs van *f* 1000.

BEVALLEN. 13 Feb. M. G. van Rinkhuijzen, geb. Croockewit, D. — 17 Feb. J. P. Rubenkoning, geb. Hanssen, Z. — Te *Uithoorn*, 17 Feb., I. van Rijn, geb. van Leeuwen, D.

OVERLEDEN. 15 Feb. D. M. Ten Bosch, 17 j. — 16 Feb. M. T. Donker, 20 j. — L. Gijsberts, 75 j. — 17 Feb. S. S. Gleimius, 6 w.

Per Koerier,

Ontvangen wij uit Brussel eene eerste mededeeling van hetgeen aldaar gisteren in de zitting van de Kamer der vertegenwoordigers, welke des namiddags ten 2¾ ure geopend is, heeft plaats gehad, en waarvan wij in onze tweede Editie van heden het eerste kort verslag gedaan hebben. Uit den bijgevoegden brief blijkt, dat de minister de Theux ten 3 ure het spreekgestoelte betrad, en alstoen, onder vele teekenen van het ongeduld der leden en van het publiek, een verslag heeft voorgelezen, hetwelk wij thans voor ons hebben, en aan onze lezers spoedig in zijn geheel zullen doen kennen. Dit rapport bevat, onder anderen, de navolgende, met betrekking tot de denkwijze van het Belgische Gouvernement, beslissende zinsneden.

« Het gouvernement heeft de overtuiging verkregen, dat, het zonder de wezenlijkste belangen des lands op te offeren, zich niet ontslaan kan om aan de Kamers magtiging te vragen tot het onderteekenen der voorstellen van 23 Jan. l.l., in welke de bepalingen van het tractaat van 15 November, nopens het grondgebied, zijn vervat.

Het Gouvernement betreurt levendig, dat zijne pogingen omtrent dit voorname punt der onderhandeling zonder uitwerking zijn geweest. Zoo eenige overweging de bitterheid van zijne smart kan verzachten, het is de overtuiging, geen enkel middel te hebben verwaarloosd, om den triomf te verzekeren van eene zaak, in welke men het bestreed met de geschreven titels van het Duitsche Bondgenootschap, en de bepalingen, aan België in November 1831 opgelegd, en waarin het van zijnen kant inriep het langdurig verwijl der uitvoering van die bepaling, en die oude gemeenschap van bestaan en belang, welke een en hetzelve staatkundig en administratief stelsel van beheer had gevestigd; het is de overtuiging, dat de hulpbronnen des lands, hoe groot ook de vaderlandsliefde zijner bewoners, en de getrouwheid des legers mogen zijn, voortaan zouden opgeofferd worden, zonder eenig het minste nut, of niet aangewend zouden kunnen worden, zonder onze nationaliteit zelve in de waagschaal te stellen.

Aan het slot van dit rapport zegt de Minister: « Wij kunnen zeggen, dat de werkelijk harde en nadeelige voorwaarde van den vrede, is de afstand van een gedeelte van Limburg en Luxemburg, maar die afstand is, wij moeten zulks erkennen, niet te vermijden, omdat de natiën, even weinig als de individuen, gehouden zijn, om het onmogelijke te doen. Even als de revolutie van 1830 gestuit is voor de vestingen Maastricht en Luxemburg, even zoo hebben ook wij de staatkundige acten betrekkelijk de territoiren, die haar omringen, niet krachteloos kunnen maken, noch de overeenstemming der mogendheden verboeden om er het bezit van te vorderen.

« Alles, wat wij thans in het belang der bewoners, die met België vereenigd blijven willen, doen kunnen, zullen wij doen met ijver.

« Het is thans aan u, mijne heeren, om te beslissen over het tractaat van vrede, dat het gouvernement u ter aanneming voorstelt. Bij de beraadslagingen, die geopend worden, zult gij enkel het algemeene welzijn voor oogen houden. Gij zult de rijpheid van het onderzoek weten overeen te brengen met de dringende behoefte van zoo vele belangen, die eene beslissing vorderen, van het groote vraagstuk, dat het land bezig houdt.

(Geteekend) De Ridder DE THEUX DE MAYLAND.

Bij het berigt zijn gevoegd: een ontwerp van besluit, bestaande uit een artikel van den volgenden inhoud:

« *Eenigst artikel:* De Koning is gemagtigd de tractaten, regelende de scheiding van Holland en België, aan te gaan en te teekenen, onder zoodanige bepalingen, voorwaarden en voorbehoudingen, als Z. M. zal noodig of nuttig oordeelen, in het belang des lands.»

En 2°. een ontwerp van besluit, regelende de formaliteiten, welke door die bewoners van Limburg en Luxemburg moeten vervuld worden, welke hunne qualiteit van Belgen wenschen te behouden, en daartoe hun verblijf op het Belgische grondgebied wenschen over te brengen.

Na de voorlezing van dit verslag, hebben er eenige woordenwisselingen plaats gehad, zoo hevig, dat er nog geen voorbeeld van bestaat. De ministers zijn uitgefloten en uitgejouwd, en de afgevaardigden hebben hun de scheldwoorden van laaghartigen en ellendelingen toegevoegd. Het is niet mogelijk van deze zitting een volkomen denkbeeld te geven.

AMSTERDAM 20 Febr. Onder het afdrukken dezer, ontvangen wij uit Utrecht het berigt, dat het Z. M. behaagt heeft den heer van Asch van Wyk, op zijn verzoek, eervol te ontslaan uit zijne betrekking van Burgemeester der stad Utrecht, en in zijne plaats te benoemen den heer W. E. Ram.

Beursprijzen der Effecten.

AMSTERDAM, 20 Februarij, 4½ ure.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		volg. de Soct. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL. Werkelijke Schuld	a 2½	54½	¾	$\frac{11}{16}$	54½	$\frac{11}{16}$	$\frac{11}{16}$
Dito	» 5	100¾	101	100$\frac{13}{16}$	100¾	$\frac{13}{16}$	$\frac{13}{16}$
Uitgestelde dito	»	$\frac{15}{16}$	1$\frac{1}{16}$	1 1/128	1	1/128	1/128
Kansbiljetten	*f*	26¾	27	26¾	26$\frac{7}{16}$	¾	$\frac{11}{16}$
Amortisatie-Syndic.	» 4½	94¼	¾	½	94½	»	»
Dito	» 3½	79½	¾	½	79½	[illegible]	»
Handel-Maatschappij	» 4½	174¾	175¾	175½	175	[illegible]	½
Nieuwe dito	» 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837	» 4½	»	»	»	»	»	»
Entrepôt-Dok	» 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening	» 4	»	»	»	»	»	»
Dito	» 5	97½	98¼	97⅞	97¾	98	97⅞
Aandeelen Kansb.	» 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem	»	»	»	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw.	» 4½	102½	103	102¾	102⅝	»	»
FRANKR. Inschrijving G. B.	» 3	»	»	»	70	»	»
ENGELAND. Dito	» 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE. Leening *Ardoin's*	» 5	17¼	½	$\frac{5}{16}$	17$\frac{5}{16}$	⅜	$\frac{5}{16}$
Dito onbep. Stukk.	» 5	»	»	»	»	»	»
Passive	»	»	»	»	»	»	»
Deferred	»	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde	»	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito	»	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen	» 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS. Certific. bij *L. & H.*	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc. & Co.*	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen	» 5	101¼	102¼	102	»	»	»
Aandeelen *Tavolieren*	» 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs	» 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND. *H. & C.* 1798, 1816	» 5	105	⅛	½	105¼	⅜	»
Dito 1828, 1829	» 5	104¾	105¼	105	105	⅛	105
Dito 1831, 1833	» 5	97¾	98½	98⅛	98	¼	»
Oblig. te Londen	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg	» 5	»	»	»	»	»	»
Inschr. in Assign.	» 6	70	½	¼	»	»	»
Certific. van dito	» 6	70¼	¾	½	70½	»	»
POLEN. Aandeelen à fl. 300	» *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500	» »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN. Dito R. 50	» »	»	»	»	»	»	»
Neg. Londen 1830	» 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR. Aandeelen à fl. 100	» *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250	» »	»	»	»	»	»	»
Metaliek	» 5	103	½	¼	103¼	»	»
Dito	» 3	»	»	»	»	»	»
Dito	» 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen	» 5	»	»	»	»	»	»
Weener b. *Goll & Co.*	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito	» 4	»	»	»	»	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500	» *f*	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen	» 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIË. Dito dito	» 5	»	»	»	»	»	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.*	» 5	99½	¾	⅝	99⅝	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting	» *f*	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 20 Februarij, 1839.

De aandacht der speculanten was heden voornamelijk op Integralen en Kansbilletten gevestigd, en was de omzet daarin vrij geanimeerd; vóór de beurs werden eerstgenoemden à 54½, $\frac{7}{16}$ verhandeld, doch ter beurze herstelden zij zich, ten gevolge van eenige inkoopen, weder geheel van dezen kleinen teruggang, en blijven ten slotte zeer vast 54⅝, $\frac{11}{16}$; Kansbilletten openden op *f* 26$\frac{7}{16}$, en blijven *f* 26$\frac{11}{16}$, ¾. In Aand. Handel-Maatsch. was mede vrij veel kooplust, waardoor derzelver prijs zich ruim ⅝ heeft verhoogd; in overige Binnenlandsche Fondsen geen bijzondere handel noch variatie; alleen 5 pCt. O. I. Leening iets flaauwer.

In vreemde Effecten ging algemeen weinig om; Russische en Oostenrijksche waren iets flaauwer; Spaansche en Zuid-Americaansche onveranderd.

Columbia 2de Leening, à £ 100. 20. Dito à £ 250. 18⅞. Coupons Griekenl. bl. onb. *f* 2⅜ Dito Ard. Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 12⅞, ¾.

Koers van het Geld. Beleening 3½. Prolongatie 3½, 4. Wissel-Disconto 3 pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54⅝ à $\frac{11}{16}$. Kansbill. *f* 26$\frac{11}{16}$ à ¾. Handel-Maatsch. 175½. Ardoins à £ 85. 17$\frac{5}{16}$.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 18 Februarij.

Inschr. op ult.	5 pCt.	110.90.	Spanj. Ardoins.	5 pCt.	19¼, ⅛. ½.
dito contant.	5 »	110.80.	Passive	»	4½.
dito op ult.	3 »	78.60.	Napels, *Falcon*.	5 »	99.05.
dito contant.	3 »	78.60.	Haïti	fr.	395.
Bank-Actiën		2610.			
Bank bij Lafitte	fr.	1025.			

Ter beurze heerschte heden veel ongerustheid; eensdeels dewijl men vreest voor ongunstige berigten uit België, en anderdeels uithoofde van de aanstaande verkiezingen; 3 pCt. Fransche Fondsen openden 78.75, daalden tot 78.55, en blijven 78.60; 5 pCt. blijven 110.90. 3 pCt. Belgische Fondsen waren in den beginne 68.60, doch zijn teruggegaan tot 68.25; 5 pCt. 100. Ardoins ⅛ hooger. Na de beurs: 3 pCt. 78.60. Wisselk. Amst. 1/m 57$\frac{3}{16}$, 3/m 57⅞.

ANTWERPEN, 19 Februarij.

Metaliek	5 »	107¼.	Ardoin	5 pCt.	17.
Partiälloten	*f*	478.	Uitgestelde	»	5¼.
Loten fl. 500.	»	818.	Napels, *Falcon*.	5 »	93.
Pol. Lot. fl. 500.	»	138.	Denemarken	3 »	74.
dito 300.	»	120¼.	Nassau Loten	»	21⅛.

De handel in Fondsen was over het algemeen onbeduidend, daar men zich voornamelijk bezig hield over den tegenwoordigen toestand der lands. Ardoins hadden slechts éénen prijs 17$\frac{1}{16}$, en blijven 17 g. contant en p. op morgen. Belgische Fondsen bleven stationnair; 5 pCt. 98 à ⅛.; 3 pCt. 68¼ à ½. Aand. in de Bank voor de Volksvlijt 97¼. *Societé de Commerce* 93.

BRUSSEL, 19 Februarij.

De beurs leverde heden een buitengewoon aanzien op, daar te midden van de speculanten gardes civiques in groot tenue geplaatst zijn; de handel was natuurlijk niet beduidend, dewijl aller aandacht op de zitting der Kamer is gevestigd; de prijzen zijn: 5 pCt. Belgische Fondsen 98¼ p.; 4 pCt. 89¼ p. 3 pCt. 68¼. Ardoins 17 g.

BERLIJN, 15 Februarij.

Pruiss. Leen.	4 pCt.	102 7/12.	Pol. Lot. fl. 500	pCt.	77 5/12.
Loten dito	»	70½.	dito 300	»	68½.
Metaliek	5 »	108½.	Holland	2½ »	52¼.
dito	4 »	102¾.	Napels, *Falcon*.	5 »	93.
Rusl. Londen	6 »	112¼.	Nassau Loten	»	11¼.
dito Hamb.	5 »	108¼.	Bank-Actiën		991.
dito 1831 en 33.	5 »	102⅞.			

De omzet in vreemde Fondsen was heden, tot gedeeltelijk iets verlaagden koers, in het algemeen zeer matig.

FRANKFORT A/M, 17 Februarij.

Metaliek	5 pCt.	106⅝.	Pol. Lot. fl. 500	»	78⅛.
dito	3 »	80¼.	dito 300	»	69⅛.
Bank-Actiën	*f*	1758.	Holland	2½ pCt.	54$\frac{3}{16}$.
Loten fl. 500.	»	135.	Spanj. Ard.	5 »	6.
			Taunusbahn	*f*	278.

WEENEN, 13 Februarij.

Metaliek	5 »	106 7/8.	Metaliek	2½ »	59$\frac{5}{16}$.
dito	4 »	100$\frac{5}{16}$.	dito	1 »	25.
dito	3 »	80½.			

GRANENMARKT.

20 Februarij.

Alleen werd heden verkocht: 116 ℔ n. Overijsselsche *Rogge f* 203.

Haver: 80 ℔ o. dikke *f* 100; 83 ℔ fijne *f* 105.

Koolzaad £vl. 1 hooger. Zeeuwsch £vl. 53. Cromhorn £vl. 51. Stettin Aveelzaad £vl. 51 en 51½. 9 Vats in Sept. en Oct. £vl. 56.

Lijnzaad zonder handel.

Raapolie Ordinair *f* 36¼. Vliegend *f* 35½ à 36. Volgbriefjes *f* 35. P°. Mei *f* 35½ à 35; Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 34¼ à 34½.

Lijnolie Ordinair *f* 29¾. Vliegend *f* 28½ à 28¾. P°. Maart *f* 28½.

Hennepolie Ordinair *f* 35.

Raapkoeken pr. 1,040 st. *f* 64 à 72. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. *f* 8 à 10½.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. barkschip *Jan Pieterzoon Koen*, Kapt. P. van Duyvenbooden, van Amsterdam. Adres bij F. der Kinderen.

Naar SURINAME, het gek. tweed. fregatschip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman, en E. Windhouwer.

Naar SURINAME, het Nederl. tweed. barkschip *de Eensgezindheid*, Kapt. C. Meyer, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Scheepstijdingen.

Volgens brief van Kapt. de Jong, voerende het schip Olivier van Noord, v. Amsterdam n. Batavia, bevond hij zich den 19 Oct. bij Onrust; aan boord was alles wel.

Ter reede van Cowes lagen den 15 Febr. de schepen Jacob Cats, Kapt. Dercks, n. Batavia, en Lucas Wicher, Kapt. de Jong, n. Leverpool, beide van Amsterdam.

Het schip Ulysses, Kapt. Gialts, v. Baltimore n. Amsterdam, te Portsmouth binnen, zou den 15 Febr. n. Cowes verzeilen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 19 Febr. Z. Z. O. — W. Long, Canton, Boston.

VLIE 18 Febr. Z. W. — Niets.

TERSCHELLING 16 Febr. W. Z. W. Niets. — 17 Febr. H. P. Siderberg, Sephir, Charleston; dezelve ligt onder provisionele quarantaine ter reede.

HELVOET 19 Febr. Z. O. — J. Reward, Fanny, Londen.

BRIELLE en MAASSLUIS 19 Febr. Z. Z. O. en Z. — Niets.

ANTWERPEN 18 Febr. Jansen, la Reina, Hull.

MALTHA 27 Jan. Parlanovich, Aristomedo, Constantinopel n. Antw.

HAVRE 15 Febr. Marshall, Lagrange, New-Orleans. — 17 Febr. Orne, Emerald, New-York.

HAMBURG 15 Febr. Gunthersen, Princesse Carolina Amalia, Rio-Janeiro. Herber, Leopard, Lissabon. Warrer, Ingeborg Kirstine, Amsterdam. — 16 Febr. Taylor, Andes, Bahia. Jansen, Dorothea, Rio-Janeiro. Soderstrom, Minerva, New-Bedford; de 2 laatste waren reeds binnengekomen, doch hadden, wegens het ijs, bij Neumöhlen aan het strand gelegen.

UITGEZEILD.

TEXEL 19 Febr. Kapt. Luit. ter Zee Tengbergen, Z. M. brik AMPHITRITE, Vlissingen. Kapt. Luit. ter Zee Ferguson, Z. M. brik SNELHEID, dito. G. Vissin, Amelia, Triest. S. Vucasovich, Zar Lazzar, Livorno. T. Tolroevur, Austriano Krosenro, Middellandsche Zee. T. M. Gnodde, Lisette Carolina, Bordeaux. A. J. Brons, Johanna Margaretha, Cardiff. J. Cracknell, Oudacious, Ipswich en Yarmouth. H. Galloway, Dove, Londen. W. Say, Levant Packet, dito. C. Foelders, Amalia, Emden. Teeneman, Vine, Rotterd.

HELVOET 19 Febr. H. den Breems, de Kleinkinderen, Gibraltar. J. L. Duncan, Mase Packet, Glasgow. E. G. Boekhout, Anna Elisabeth, Belfast. D. H. Hazewinkel, Merwestroom, dito. B. J. Bakker, Dolphyn, Leverpool. G. de Jonge, Aletta, dito. J. Manning, Monarch, Londen. J. Embleton, Belfort, dito. J. H. Ugen, Anna Siberdina, dito. J. A. Hubert, Zorgvliet, dito J. Hart, Commercial Packet, dito. J. Atkinson, Ann Guthrie, Hull. A. Hogendijk, de Goede Verwagting, Avontuur. — Gisteren nog: T. Spencer, Brittannia, Dundee.

BRIELLE 19 Febr. C. Pallant, Commerce, Londen. M. Lovins, Nooit gelacht, dito. P. Dunk, Ypress, Rye. G. Britt, Rotterdam Packet, dito.

MAASSLUIS 19 Febr. U. E. Pott, het Vertrouwen, Londen. H. A. Jongebloed, Antonius, Harwich. W. Hall, Ann, Dover. D. C. Juel, Wilhelmina, Newcastle.

VLISSINGEN 18 Febr. Hansen, Diana, Hull. Arends, Gustav Adolph, dito. Holmes, Petrus, Leith. Arfsten, Anna Margaretha, Hamburg.

ANTWERPEN 19 Febr. Hintens, Johanna, Rotterdam.

MARSEILLE 13 Febr. Klingberg, Ulysses, New-York.

HAVRE 17 Febr. Coutard, Amsterdam (S), Rotterdam.

COWES 15 Febr. (Zeilklaar): Buchner, Leda, Antwerpen n. New-York. Raimond, Malaga, Amsterdam n. New-Orleans.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 20 Februarij 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Mainz,	het schip	Aberdstern,	schipper Joh. Brillmeijer.
» Dusseldorf,	» »	die Vermehrung,	» C. Hannesen.
» Keulen,	» »	Johanna,	» J. Polsen.
» Duisburg,	» »	Fredrik Wilhelm,	» J. L. Arera.
» Rijnschans,	» »	Catharina,	» Ant. Grenshauser.
» Wezel,	» »	Alma,	» A. Balk.
» Frankfort,	» »	Canaris,	» J. Rau.
» Mannheim,	» »	die Harmonie,	» J. M. Kimpel.

KEULEN, 17 Febr. *Vertrokken:* M. Schweickert, naar Coblenz

Voorbijgevaren: J. Andrees, v. Amsterdam n. Mannheim, met 3,508 ctr.

CAUB, 16 Febr. *Voorbijgevaren:* P. J. Mundschenk, van Bingen naar Keulen, met 2,279 ctr.

Rijnhoogte te Keulen 17 Febr., 16 voet, 10 duim. Caub 16 Febr., 11 voet 10 duim.

Cargo-Lijsten.

AMSTERDAM.

CHARLESTON, *H. P. Sjarberg*, SEPHIR. 1 lad. Paddy, G. Ochsner en Co.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

HÂVRE, 16 Februarij.

KATOEN. In deze week zijn 12,136 balen aangevoerd, en verkocht 2,214 balen, waaronder 404 Louisiana van fr. 117 50 à fr. 135; 312 Georgia van fr. 115 à fr. 123; 548 Fernambuck van fr. 127.50 à fr. 144; 750 Cumana op levering tot fr. 117. De prijzen zijn onveranderd.

KOFFIJ. In Haïti is niets omgegaan; de prijs is vast op fr. 55 à fr. 56¼ fr. entr; 157 balen Rio zijn van fr. 60 a fr. 61¼, en 511 dito ord. tot fr. 52½ a fr. 53¾ entr., en 618 dito tot fr. 84 cons. verkocht.

SUIKER voortdurend zeer stil; circa 100 vaten Martinique zijn tot fr. 49 à fr. 52 50, en 280 zakken Bourbon tot fr. 51.75 à fr. 53 afgedaan.

INDIGO is thans zeer stil, doch prijshoudend; de *Amphitrite* is met 496 kisten van Calcutta binnen.

RIJST. Carolina is zeer gevraagd; 617 tiersjes zijn tot fr. 31.50 à fr. 32.50, meest op speculatie, gekocht; later is voor 80 tiersjes fr. 33 à fr. 33.50 besteed; 70 tiersjes en 170 balen witte Java zijn tot fr. 27.50 cons. verkocht.

POTASCH. 25 vaten eerste soort Americaansche zijn tot fr. 45.50 consumtie verkocht.

ANTWERPEN, 19 Februarij.

SUIKER. Heden zijn 100 kisten blond Havana en 900 matjes bruin Manilla tot diverse prijzen afgedaan.

HUIDEN zijn zeer gevraagd; heden zijn 3,000 drooge Montevideo, en 2,500 gezouten Fernambuck tot diverse prijzen verkocht.

RIJST. 60 tiersjes Carolina zijn tot geheim gehouden prijs verkocht.

ROTTERDAM, 19 Februarij.

RIJST. Heden werden verkocht 100 vaten Carolina, 150 balen Bengaalsch en 214 balen gepelde Java; de juist bestede prijs werd niet bekend.

TABAK. Voor 41 vaten Maryland werd 35 cs. betaald; de op 15 dezer in veiling opgehouden kavelingen Virginy werden, op weinige na, alle uit de hand afgedaan.

Regtzaken.

Doorhaling van hypothecaire inschrijvingen, krachtens notariële acten IN BREVET *verleden.*

(*Ingezonden.*)

Over dit onderwerp zijn achtereenvolgend verscheidene artikelen in het *Handelsblad* verschenen, zoodat men zoude gelooven, dat hetzelve eene der meest gewigtige veranderingen betrof, door het nieuw Nederlandsch wetboek daargesteld. Intusschen geldt de geheele zaak niets meer dan eene zeer geringe som, welke ten hoogste, en alsdan nog slechts in sommige gevallen, omstreeks *f* 2 kan bedragen. Het bedoelde blad heeft drie artikelen medegedeeld, waarin, op den toon des gezags, wordt staande gehouden, dat, onder het tegenwoordig B. W., de notariële acte van toestemming tot doorhaling van hypothecaire inschrijvingen, *in brevet* kunnen worden verleden; die bewering grondende op art. 1240 van hetzelve wetboek, alwaar wordt gezegd, dat degenen, die de doorhaling verzoeken, ten kantore van den bewaarder overleggen *eene authentieke acte*, waarbij tot de doorhaling wordt gemagtigd, of een authentiek afschrift van zoodanige acte, terwijl in een zeker werk van den heer Voorduijn wordt geleerd, dat de met cursijfletters gedrukte woorden: *authentieke acte*, bij de herziening van het Wetboek, in gezegd artikel 1240 zijn tusschen gevoegd, op voorstel van een lid der tweede Kamer van de Staten-Generaal; *welk lid* daarmede beoogde de mogelijkheid daar te stellen, het opmaken der bedoelde acten met mindere kosten te doen vergezeld gaan, even alsof die kosten zoo aanzienlijk waren, en alleen behoorden in aanmerking te komen. Evengemeld blad heeft ook één artikel medegedeeld, waarin die meening werd wederlegd, doch schijnt, sedert, partij in deze zaak te hebben gekozen, en een tweede dergelijk artikel niet te willen plaatsen. (Zie deszelfs nommer van den 13 Februarij jl. N°. 2270).

Opdat het publiek volkomen ingelicht zij, en zoo wel het *vóór* als het *tegen* verneme, vatten wij ook voor een oogenblik de pen op, om den, door partijdigheid en vuilaardigheid reeds verwarden, staat des verschils in het ware daglicht te stellen.

Eensdeels kan het niet worden ontkend, dat de bewoording van meergemeld artikel 1240, in verschil met de vorige redactie des Wetboeks, en met art. 2158 van het Code Napoleon, wel aanleiding kan geven tot de meening, dat het verlijden van acten van toestemming tot doorhaling, *inbrevet*, eene geoorloofde zaak zij; zoo mede dat het lid der Kamer van de Staten-Generaal zulks, in het belang van schuldenaars van kleine geldsommen, wenschelijk achtte; doch anderzijds moet niet worden uit het oog verloren, dat dit gevoelen aanmerkelijk wordt ontzenuwd, zoo men art. 20 der wet op het notariaat van den 25 ventôse 11e jaar naleest, hetwelk aan de notarissen beveelt van alle voor hen verleden acten minute te houden, uitgezonderd van de levens-certificaten, volmagten, acten van bekendheid, kwijtingen van huur of pachtpenningen, van salarissen, pensioenen of renten, *et tous autres actes simples, qui*, D'APRÈS LES LOIS, *peuvent être delivrés en brevet.*

Wij erkennen volgaarne den regtsregel, dat latere wetten, met vorige in strijd, deze kunnen wijzigen en doen vervallen, zonder zulks uitdrukkelijk daarbij zij gezegd; nogtans in dat geval moet de wil des wetgevers toch duidelijk en ondubbelzinnig blijken, en wanneer dit niet is geschied, is het gevaarlijk voor de belanghebbenden, om die vroegere wetten geheel ter zijde te stellen. Vooral is zulks bedenkelijk, zoo men stellig kan aantoonen, dat de wetgever geenszins heeft bedoeld, die vroegere wetten ten eene male in te trekken, ja zelfs niet eens daarop is bedacht geweest. Wien toch is het onbekend, dat nog steeds eene wet op het notariaat wordt verwacht, en dat de commissie van redactie van het Burgerl. Wetb. in geenen deele, door dat Wetboek, de *bestaande* wet op het notariaat heeft willen abrogeren of daaraan derogeren? In der daad, het is den Nederlandschen wetgever weinig voorzigtigheid toeschrijven, om zulk eene gedeeltelijke, hier en daar tusschengevoegde wijziging te veronderstellen, van zulk eene belangrijke wet, als die op de organisatie van het Notaris-ambt.

De voorstanders der brevetten trachten overigens de toestemmingen tot doorhaling van het verbod, bij voormeld art. 20 vervat, uit te zonderen, door op te klimmen tot het oude Fransche costumiere regt, volgens hetwelk dezelve *in brevet* zouden kunnen verleden worden. Deze verwijzing is evenwel ten eenemale onjuist, want dat regt is hier te lande nieuw ingevoerd, en in allen geval kunnen Fransche wetten en statuten van 1723 geene bepalingen inhouden, voor eene soort van acten, welke eerst door het wetboek Napoleon een eigenaardig karakter hebben verkregen, ten gevolge van het daarbij ingevoerde hypothecair stelsel.

De zwakheid van dat argument gevoelende, hebben dan ook anderen beproefd eene toestemming tot doorhaling onder de categorie der « volmagten » te begrijpen. Om het ongerijmde daarvan te doen uitkomen, zal het voldoende zijn, op te merken, dat de verrigtingen, bij lastgeving opgelegd, door den lastgever, des verkiezende, zelve kunnen worden volbragt; dat de lastgeving kan worden ingetrokken, de lasthebber dezelve kon weigeren, enz.; terwijl eene opheffing van inschrijving het vervullen eener wettelijke formaliteit betreft, waarop geene van die kenmerken eener volmagt toepasselijk zijn.

Tevens verdient het opmerking, dat de wetgever, in art. 1240 B. W. zoo men wil *notariële acten in brevet* bedoelende, de uitdrukking: *authentieke acte* heeft gebezigd, en alzoo meer heeft gezegd, dan dezelve zou hebben beoogd. Volgens art. 1905 B. W., zijn *eene administrative acte* en *een deurwaarders exploit* evenzeer *authentiek*, als eene *notariële acte*; en eene opheffing van inschrijving, zou dus even goed, door overlegging van zoodanige acten in originali, kunnen gevorderd worden, voor welke bedoeling des wetgevers echter geen blijk is te vinden.

Wijden wij nog eenige regels, om het *inconsequente* en het *verderfelijke* aan te toonen, dat der bestreden meening aankleeft.

Het *vestigen* van hypotheek is eene der meest gewigtige acten, waarvan *minute* moet worden gehouden; wat is dan natuurlijker, wat ligt meer in den aard der zaak, dan dat de acte, die wel niet dat hypotheek zelve, echter *deszelfs rang vernietigt*, in denzelfden vorm worde verleden? Eene wettelijk doorgehaalde inschrijving brengt dat hypotheek in denzelfden staat, als het gebrek van inschrijving, en men hebbe slechts art. 1224 B. W. in te zien, om overtuigd te zijn, dat zonder inschrijving eene hypotheek krachteloos is, en niets heeft te beteekenen. Wil men den Nederlandschen wetgever, door het Code Napoleon voorgelicht, die inconsequentie aanwrijven, wij kunnen zulks niet gedoogen, en vertrouwen, dat de regtbanken, met ons het gewigt der bedoelde acten beseffende, de hierin voorgestane leer zullen omhelzen.

Wij vertrouwen zulks te meer, omdat de uitlegging, door de voorstanders der brevetten aan art. 1240 B. W. gegeven, allerverderfelijkst is. Wie bekend is met de inrigting van een kantoor van hypotheek bewaring, weet tevens, dat dáár eene menigte papieren worden bewaard, welke juist door derzelver menigte, bij verloop van tijd, bij verplaatsing en overgifte der kantoren, kunnen te loor gaan, zonder dat het nog benoodigd zij, kwade trouw te veronderstellen, om te begrijpen, hoe ligtelijk een brevet kan vermist worden. — Intusschen, de kwade trouw mag tevens niet worden voorbijgezien; ook deze kan zeer wel door invloed op klerken, als anderzins, eene brevet uit het archief ligten en vernietigen. Is het niet de pligt des wetgevers daar tegen te waken? Zou het niet eene heillooze bepaling zijn, welke de deur openzette voor kostbare twistgedingen, welker einde schier niet is te voorzien, wanneer het stuk, dat de wettigheid der doorhaling moet bewijzen, niet meer kan worden geproduceerd? Daarbij, welk eenen nootlottigen afloop zou zulk een geding dan toch na zich slepen, zoowel voor den schuldenaar, als vooral voor den bewaarder, en zelfs voor opvolgende schuldeischers? Het hypothecair crediet staat niet vast, tenzij alle formaliteiten met volkomen zekerheid geschieden, en op onveranderlijke waarheid berusten. Brevetten missen verre weg het zekere bestaan, dat den acten, waarvan minute wordt gehouden, eigen is; van dezelve kunnen nimmer grossen worden uitgereikt. Brevetten behooren uit het hypothecaire stelsel gebannen te zijn, gelijk alle bekwame regtsgeleerden daaromtrent slechts één gevoelen hebben.

Wanneer men voorts in aanmerking neemt, dat het teregt kan worden betwijfeld, of aan partijen minder kosten zijn in rekening gebragt door die notarissen, welke de acten van opheffing *in brevet* hebben gepasseerd, dan door hunne ambtgenooten, welke de oude beproefde regtsleer hebben gevolgd, zoo staat men verbaasd over eene baatzuchtigheid, welke, om een gering voordeel te bejagen, de belanghebbenden aan al de gevaren blootstelt, waarvan wij zoo even gewaagden.

Eindelijk merken wij op, dat ofschoon het ons toeschijnt, dat de in één der artikelen van het *Handelsblad* aangehaalde instructie alleen gerigt is van deszelfs bekend werk, voorgestaan, het echter zeer gewaagd voorkomt, tegen de alle hypothecair crediet vernietigende leer, door Asser, in § 655 wanneer de bewaarders zich door het werk van Voorduijn hebben laten verleiden, om doorhalingen te bewerkstelligen op acten, die art. 68 der Wet op het notariaat met nietigheid treft, en welke, wij billijkerwijze hopen, dat de Nederlandsche regter nimmer als geldig zal erkennen. P.

Advertentiën.

DEPARTEMENT VAN MARINE.

De Directeur-Generaal voor de Marine brengt ter kennisse van de daarbij belanghebbenden, dat de, naar aanleiding van 's Konings besluit van 28 October l.l., N°. 132, benoemde sub Ontvanger der Loodsgelden te Harlingen, de Heer J. DAHMEN, deze functiën met den Eersten Maart aanstaanden zal aanvaarden.

'S GRAVENHAGE 16 Febr. 1839. (2309)

De HEVIGE BRAND, welke in den Nacht van den 12 op den 13 dezer op de Lange Houtgracht alhier plaats had, heeft onderscheiden bewoners in den gang, onder het afgebrande Gebouw, in de diepste armoede gedompeld, daar door het vuur en het water niet alleen hun Huisraad en hunne Kleedingstukken, maar vooral de Goederen, waarmede zij handel dreven, ten eenenmale vernield zijn, en zij voor geene brandschade verzekerd waren. Het is deswege, Edele Menschenvrienden! dat de Ondergeteekenden uwe Hulp tot Bijstand dezer ongelukkigen inroepen, in de overtuiging, dat velen bereid zullen zijn, tot het verzachten van hunnen Ramp mede te werken. Elke gift zal door de Ondergeteekenden met dank ontvangen, en op de doelmatigste wijze aangewend worden.

AMSTERDAM, 18 Februarij 1839.

E. BAREND RUBENS, Houtgracht, N°. 22.
S. M. CATS, Vlooijenburgergracht, N°. 5.
HENRY BONNET, Zwanenburgwal, N°. 35.
JACOB STRUWER, Joden-Breêstraat, N°. 59, Wijkmeester in wijk 15. (2310)

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Donderdag 21 Februarij 1839: ARTHUR, OF ZESTIEN JAREN LATER, Tooneelspel in twee Bedrijven, naar het Fransch van *Dupentis*, *Fontan* et *Darrigny*, door den Heer Mr. *J. H. Burlage*; Muzijk van den Heer *F. N. Stoetz.* Gevolgd door: DE OPSTAND IN HET SERAIL, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*; Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries*; Muzijk van den Heer *A. Berlijn.* *Ten Zes ure op het Tooneel.*

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

N°. 63 de l'Abonnement.

JEUDI 21 Fevrier 1839. LES COMÉDIENS, Comédie en 5 Actes. Suivi de: MICHEL ET CHRISTINE, Vaudeville en 1 Acte.

On Commencera a 6½ heures précises.

Mardi 26 courant: réprésentation au bénéfice de Mr. *Chilly*, abonnement suspendu. La première réprésentation de ROBERT LE DIABLE, Parodie mêlée de Chants du grand Opéra en 1 Acte. La première et dernière représentation de LE COMMIS ET LA GRISETTE, Vaudeville nouveau, en 1 Acte. Mad. *Chilly*, Ex-artiste du Théâtre l'ambigu Comique à Paris, remplira pour cette fois seulement, le rôle de *Fifine.* La première réprésentation du BARBIER DU ROI D'ARRAGON, Drame nouveau, en 3 Actes. Un Fragment du premier Acte DAS NACHTLAGER IN GRANADA (*l'Auberge de Grenade*) grand Opéra, Musique de *Conradin Kreutzer*, dans lequel Mr. *Biberhofer* et Mad. *Ernst Seidler*, premiers sujets du Théâtre Allemand, rempliront les deux rôles principaux. Scène et duo de: DER TEMPLER UND DIE JÜDIN (*le Templier et la Juive*), musique de *Heinrich Marschner*, joués et chantés par Mr. *Biberhofer* et Mad. *Ernst-Seidler.*

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*

(Bei aufgehobenem Abonnement.)

Sonnabend 23 Februar 1839. EURYANTHE, Grosse Historisch-Romantische Oper, in 4 Acten, von *W. von Chézy.* Musik von *C. M. von Weber.*

*** *Adolar* — Herr *Binder*, erster Tenor vom Kaiserl. Königl. Hof Theater, zu Wien, als Gast. *Anfang um 7 Uhr.*

Text Bücher dieser Oper sind bey den Buchhändlern A. H. Brouwer, N. Voorburgwal, N°. 165, und J. D. Gertner, Muiderplein, N°. 53, wie auch an der Theater-Casse á 30 Ct. zu haben.

GRAND SALON. Théâtre des Variétés.

Donderdag den 21 Februarij 1839. ADOLF EN MARIA, Zangspel in één Bedrijf. Na hetzelve: DE ZEESLAG EN DE MEERKAT, Vaudeville in één Bedrijf. Tusschenbeiden de werkzaamheden van de Familie *Etienne* en *Alexander*. De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. *Aanvang ten 7½ Ure.*

GROOT FRASCATI.

Zaturdag den 23 Februarij en 2 Maart 1839. Groot BAL, alwaar Walzen en Galoppen van *Strauss*, en de Quadrilles van *Muzard* uitgevoerd zullen worden, compleet bezet, zoo als dezelve onder de leiding van voornoemde Heeren, aan de Hoven te Weenen en Parijs voorgedragen worden.

Entrée f 2 *Aanvang ten 10½ Ure.*

NB. Costumes voor het BAL zullen aan het Locaal verkrijgbaar zijn.

Zaal de Duizend Kolommen.

Op *algemeen vereerend verzoek*, wordt hiermede aan het geëerde Publiek berigt, dat, bij gelegenheid van het *VASTENAVOND-FEEST*, in bovengenoemd Locaal, op aanstaanden Zaturdag den 23 dezer, (onder directie van den Heer A. VAN LIER), zal gegeven worden:

BAL EN DANSPARTIJ.

Entrée *f* 1.— per Persoon. *Aanvang ten 9 ure.*

NB. COSTUMES voor het Bal zullen aan bovengenoemd Locaal verkrijgbaar zijn.

Groot Vocaal en Instrumentaal Concert

te geven door de Heeren ERNST en VRUGT, op Donderdag den 21 Februarij 1839, in de zaal, genaamd *Odeon*, geadsisteerd door de Heeren Leden der Kapel van Z. M. den Koning der Nederlanden, onder directie van den Heer J. H. LUBECK.

PROGRAMMA:

Eerste Deel.

1. Allegro (Simfonia Eroica) van *L. van Beethoven.*
2. Duo uit de Opera *Armida*, van *Rossini*, gezongen door Mad. *Marinoni* en den Heer *Vrugt.*
3. Concertino voor de Viool, gecomponeerd en uitgevoerd door den Heer *Ernst.*
4. Duo (M. S.) van *Bellini*, gezongen door Mad. *Fink-Lohr.*
5. Caprices op het Volkslied, voor de Viool, gecomponeerd en voorgedragen door den Heer *Ernst.*
6. (Op verzoek): Aria uit de Opera *Elisa en Claudio*, van *Mercadante* gezongen door Mad. *Marinoni.*
7. Ouverture (*Hébriden*), van *F. Mendelssohn.*

Tweede Deel.

1. Ouverture (Vampyr) van *Lindpaintner.*
2. Aria uit de opera *Anna Bolena*, gezongen door den Heer *Vrugt.*
3. Aria van *Pacini*, gezongen Mad. *Fink Lohr.*
4. Elegie, gevolgd door *la Romanesca*, gecomponeerd en uitgevoerd door den Heer *Ernst.*
5. Duo uit de opera *Norma*, van *Bellini*, gezongen door Mad. *Marinoni* en Mejufvr. *J. Buijs.*
6. (Op verzoek): Romance uit de opera *Guido et Genevra*, van *Haléry*, gezongen door den Heer *Vrugt.*
7. *Le Carneval de Vénise*, voorgedragen door den Heer *Ernst.*

Aanvang ten 7 Ure.

De Prijs der Entré-Billetten is *f* 4, welke aan voornoemd Locaal te bekomen zijn, en alwaar men de plaatsen kan bespreken.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAART